

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2014

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱερό Κλήρο
καὶ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς
τῆς εὐλογημένης Θεσσαλονίκης

Ἀδελφοί μου,

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀμυδρὲς ἀνταύγειες ἐνὸς πρωτοφανοῦς ἀστέρου, ποὺ καθιστοῦσε πιὸ ἔντονη τὴν παρουσία τοῦ **Οὐρανοῦ**. Μέσα στοὺς μελωδικοὺς ὕμνους τῶν ἀγγελικῶν στρατιῶν, ποὺ ἐτραγουδοῦσαν τὸν ὕμνο τῆς εἰρήνης· ἐμπρὸς στὰ ἔκπληκτα ἀπὸ εὐλάβεια καὶ θαυμαστὰ μάτια τῶν ποιμένων, ποὺ εἶδαν πρῶτοι «**τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός**»· καὶ κάτω ἀπὸ τὴν στοργικὴ τρυφερότητα τῆς **Παναγίας Μητέρας**, ποὺ ἦταν ἡ μετρημένη ἀναλογικὴ προσφορὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας, γεννήθηκε ἐπάνω στὴ γῆ ὁ **Λυτρωτὴς Χριστὸς** μας.

Εὐλαβικοὶ κι' ἐμεῖς προσκυνητὲς σήμερα, μέσα στὴν εὐφρόσυνη χαρὰ τῆς χριστουγεννιάτικης λειτουργίας, ποὺ τὴν διαλαλοῦν οἱ ὀρθρινὲς καμπάνες τῶν χριστιανικῶν **Ναῶν** ὅλου τοῦ κόσμου, ἄς βηματίσωμε εὐλαβικὰ καὶ μὲ τοῦ νοῦ τὰ μέτρα καὶ μὲ τῆς καρδιάς τὴν πίστη, γιὰ νὰ γευθοῦμε τὰ ἄμετρα ἀγαθὰ τῆς «**ιεραῶς τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου ἐπιφανείας**». Μὲ ἐξάρτυση τὰ δῶρα ποὺ ἐχάρισε στὴν ἀνθρώπινη ὑπόστασή μας ὁ **Πλαστοργὸς Θεὸς** καὶ μὲ ὄπλισμό τὶς χριστιανικὲς ἀρετὲς ποὺ μᾶς ἐδώρησε ἡ **Χάρις** τοῦ ἁγίου **Πνεύματος**, ἄς ἀντικρῦσωμε στὰ μάτια τὸν νεογέννητο **Χριστὸ** γιὰ νὰ διαβάσωμε ἐκεῖ, ὅσα **Ἐκεῖνος** μᾶς λέγει καὶ μᾶς ἐρωτᾷ.

1. Ἦλθα στὴ γῆ ἀθόρυβα καὶ εἰρηνικά, μᾶς λέγει. Οἱ ἄγγελοι ποὺ μὲ συνοδεύουν, ψάλλουν τὸν ὕμνο τῆς εἰρήνης, προαναγγέλλοντας ἔτσι τὸ πρῶτο μεγάλο δῶρο τοῦ **Πατέρα** μου στὸν κόσμο «**Θεὸς ὢν εἰρήνης, τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ τὸν Ἄγγελον, ἀπέστειλεν ὑμῖν**». Διότι πάντα θέλω στὶς ψυχὲς τὶς ἰδικές σας, νὰ εἶναι μόνιμη καὶ ἀναφαίρετη ἡ εἰρήνη ἡ ἰδική μου. Ἀπὸ τώρα καὶ μέχρι τὴν ὥρα τῆς σταυρικῆς μου θυσίας καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς **Ἀναλήψεως** μου στοὺς οὐρανοὺς ἡ εὐλογία μου καὶ ὁ χαιρετισμὸς μου θὰ εἶναι αὐτός· **Εἰρήνη ὑμῖν, παιδιά μου ἀγαπητά.**

Γιατί, λοιπόν, σήμερα σεις αντιδικεῖτε; **Γιατί** μάχεσθε οἱ λαοί; **Γιατί** φιλονικεῖτε οἱ ἀδελφοί; **Γιατί** διαπληκτίζεσθε οἱ συγγενεῖς; **Γιατί** συγκρούεσθε οἱ σύζυγοι; **Γιατί** χειροδικεῖτε οἱ συνάδελφοι; **Για-τί** βασανίζετε καὶ βασανίζεσθε οἱ κομματικοὶ ἀντίπαλοι; **Γιατί** φονεύ-ετε καὶ φονεύεσθε; **Γιατί** ὕβριζετε καὶ ὕβριζεσθε; **Γιατί** ἐκδικεῖσθε καὶ μνησικακεῖτε; **Γιατί** ταράσσεσθε καὶ ὑποφέρετε; Μ' αὐτὴ τὴν ζωὴ σας, θάλασσα τρικυμισμένη θὰ εἶναι ἡ ψυχὴ σας, καὶ ἡ εὐτυχία θὰ εἶ-ναι χίμαιρα μακρυνή. Ἐλᾶτε ἰδιαίτερα σήμερα στὸ σπήλαιο τῆς **Βη-θλεέμ**. Ἀκοῦστε τὸν ὕμνο τῆς εἰρήνης. **Γίνετε** παιδιὰ τῆς εἰρήνης ζῶν-τας μέσα στὴν αἰώνια **Βηθλεέμ** τῆς Ἐκκλησίας. Παιδιὰ μου «εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑ-μῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά» (Ἰω. 14,27).

2. Ἦλθα ἀκόμη στὴ γῆ, μᾶς λέγει ὁ **Χριστός**, πτωχικὰ καὶ ταπεινά. Κλειστὰ τὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων, κλειστὲς καὶ οἱ καρδιές τους, ἔστειλαν στὴν ἐρημιὰ καὶ στὸ κρῦο τὴν **Παναγία Μητέρα** μου. Καὶ ἐκείνη, χωρὶς γογγυσμό, μὲ ἔφερε στὸν κόσμο σὰν τὸ πιὸ πτωχὸ παιδὶ τῆς γῆς. Τέτοιο ἦταν τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ **Πατέρα** μου. Νὰ δώσω τὴν μαρτυρία τῆς πτωχείας. Καὶ ἦταν ἡ πτωχεῖα ἡ ὑλική, ἐλάχιστη μπροστὰ στὴν πτωχεῖα ποὺ ἔπαιρνα μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση. Καὶ ἔμεινα σὲ ὅλη μου τὴν ζωὴ πτωχὸς χωρὶς χρήματα, χωρὶς κατοικία, χωρὶς κανένα ἐπίγειο κατάλυμα, καὶ ἐκτὸς ἁμαρτίας. Ἐνα ἐναλλάσσομενο σπήλαιο τῆς **Βηθλεέμ** ἦταν ὅλη ἡ ἐπίγεια ζωὴ μου.

Γιατί, λοιπόν, σεις στὴ μαρτυρία τῆς πτωχείας μου ἀντιπαραβάλλετε τὴν πρόκληση τοῦ πλούτου; **Γιατί** ἐπιδιώκετε τὴν πολυτέλεια; **Γιατί** κυνηγᾶτε τὰ χρήματα; **Γιατί** αὐξάνετε τὰ κεφάλαιά σας; **Γιατί** κολακεύεσθε ἀπὸ τὰ ἀκριβὰ ἐνδύματα; **Γιατί** παίρνετε καὶ ἀλ-λάζετε τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ αὐτοκίνητα; **Γιατί** πετᾶτε τὰ χρήματά σας στὰ χαρτοπαίγνια; **Γιατί** χορταίνεσθε μὲ πλούσια ἐδέσματα; **Για-τί** καμαρώνετε γιὰ τὴν σπατάλη σας στὰ γλέντια, τότε ποὺ μπορού-σατε νὰ τὰ κάμετε ὅλα αὐτά; Αὐτὰ δὲν κάνατε πρὶν μερικὰ χρόνια, πρὶν ἔλθῃ ἡ περιβόητη οἰκονομικὴ κρίση; Μὲ αὐτό σας τὸ φρόνημα προκαλεῖτε τὴν δικαιοσύνη μου. Προκαλεῖτε τὰ πτωχὰ παιδιὰ μου, ποὺ εἶναι ἀδέλφια σας. Οἱ ἡγέτες σας ὁμιλοῦν γιὰ λιτότητα καὶ σεις πολλαπλασιάζετε τὶς ἀνάγκες σας. Καὶ ἡ βουβὴ κραυγὴ τῶν περιφρο-νημένων ἀδελφῶν σας χάνεται μέσα στὴ βουὴ τῆς πολυθόρυβης «**γλυκειᾶς**» ζωῆς σας. Δὲν φοβεῖσθε μήπως ἐκπληρωθῇ ὁ λόγος τῆς **Γραφῆς** «οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσί-ως ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν» (Ἰακ. 2,5-6). Παιδιὰ μου, «δικαιοσύνην μάθετε». Ἀγαπῆστε τοὺς ἀδελφούς σας. Θυμηθῆτε τὴν πτωχεῖα μου

στο σπήλαιο τῆς **Βηθλεέμ**, πού σᾶς γε-μίζει σήμερα ζεστασιά, ἀγάπη καὶ εὐφροσύνη.

Ἀδελφοί μου,

Αὐτὰ μᾶς λέγει σήμερα ὁ **Χριστός**. Καὶ ἔχουν τὰ λόγια του αἰώνιο κῦρος. Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι δῶρα τοῦ **Θεοῦ** στὸν ἄνθρωπο. Καὶ εἶναι αὐτὰ πού λείπουν ἀπὸ τὸν κόσμο. Γιατί δὲν τὰ ἐπιζητοῦμε ἐμεῖς; Κανένα σύστημα, οὔτε ἀστικό, οὔτε κεφαλαιοκρατικό, οὔτε συντηρητικό, οὔτε σοσιαλιστικό, οὔτε ὀλοκληρωτικό, δὲν μπορεῖ νὰ χαρίσῃ στοὺς ἀνθρώπους του τὴν εἰρήνη καὶ τὴν δικαιοσύνη. Διότι γιὰ τὰ κοινωνικά συστήματα ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι μόνον ἐπίγειες ἐπιδιώξεις μὲ ἀνθρώπινα μέσα, ἐνῶ γιὰ τὴν **Ἐκκλησία** εἶναι οὐράνιες ἀρετές, χαρίσματα τοῦ **Θεοῦ**, πού μᾶς ἐξασφαλίζουν ἤρεμο κοινωνικὸ βίον καὶ πού μᾶς προετοιμάζουν γιὰ τὴν **Βασιλεία** του. Αὐτὴ εἶναι ἡ καταξίωση τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρ-ξεως.

Τελικὰ ἡ περιώνυμη κρίση δὲν θὰ μᾶς κατακρημνίσῃ. Πρέπει νὰ σταθοῦμε ὀρθιοὶ καὶ δυνατοί, ὡς πολῖτες τῆς **Ἑλλάδος** καὶ παιδιὰ τῆς **Ὁρθοδόξου** χριστιανικῆς πίστεώς μας.

Ἀδελφοί μου, χαίρετε, εἰρηνεύετε, ἀγαπᾶτε καὶ εὐεργετεῖτε. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἔσται μεθ' ἡμῶν.

Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Θεσσαλονικὴς Ἀνθιμος

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Σημείωσις : Νὰ ἀναγνωσθῇ ἀντὶ **Θείου Κηρύγματος**, κατὰ τὸ **Κοινωνικὸν** τῆς **Θ. Λειτουργίας** τῆς Πέμπτης τῶν Χριστουγέννων, 25^{ην} Δε-κεμβρίου.